

РЕШЕНИЕ

№ 1521

гр. София, 11.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав,
в публично заседание на 12.02.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мирослава Керимова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **12143** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следв. от АПК.

Образувано е след връщане на делото от ВАС за повторно разглеждане с указания за обсъждане на възражения и анализ на събрани доказателства.

Делото е по жалба на [фирма] против решение № 1012/23.07.2012г на КЗЛД, в частта в която се уважава жалбата на Г. И. от [населено място] срещу банката в частта ѝ относно непредоставяне на информация на жалбоподателя за лицата или категорията лица, на които личните му данни могат да бъдат предоставяни след преустановяване на договорните отношения помежду им, за което на основание чл. 10 ал.1 т.7 и чл. 38 от ЗЗЛД на ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 11 000лв за нарушение на чл. 19 ал.1 т.3 от ЗЗЛД. При първоначалното разглеждане на делото, жалбата на ЕАД срещу тази част от решението на КЗЛД е отхвърлена като неоснователна. ВАС на РБългария по адм.д. № 1353/2013г е върнал делото на АССГ за ново разглеждане при съобразяване на съображенията на дружеството - [фирма] , в насока, че данни за получателите и категорията получатели на лични данни се съдържат в публичния електронен регистър на администратора.

При новото разглеждане на делото, жалбоподателят се представлява от адв. Р., който поддържа жалбата. Представя констативен протокол на нотариус досежно интернет страницата на КЗЛД по партидата на [фирма] , като твърди, че от протокола е видно, че в електронния регистър на администраторите на лични данни ,

който се поддържа при ответника, банката е вписана като администратор на лични данни, като поддържа 8 броя регистри, достъпът до страницата е общодостъпен от всяко лице, като в раздел 6 на извадката изрично са посочени лицата, на които могат да се предоставят лични данни от администратора. Прави искане да се уважи жалбата като се отмени решението в оспорваната му част .

Ответникът по жалбата, КЗЛД, уведомена за производството не изпраща представител и не взема становище при новото разглеждане на делото.

Заинтересованата страна, Г. Л. И. взема становище за неоснователност на жалбата.

Въпреки дадените от ВАС указания за попълване на преписката с нови доказателства във връзка със сключения между страните договор за депозит, същите страни не искат събиране на нови доказателства в хода на съдебното производство при новото разглеждане на делото, като заявяват, че договорът за депозит между страните не е спорен факт и не е засегнат в спора между тях. Спорът между страните касае т.нар. форма за актуализация на лични данни , подписана от И. на 19.01.2012г ,в която е отбелязано, че И. дава съгласие банката да съхранява, обработва и използва личните му данни , станали известни във връзка с настоящата форма и да ги предоставя на трети лица при спазване на ЗЛД. В съдебно заседание на 12.02.2014г И. заявява, че е попитал служителката на гише кои са третите лица, на които могат да бъдат предоставяни личните му данни, като същата му обяснила, че това са полиция и прокуратура, като след това направил справка, същият се осведомил, че кръгът на тези лица е по-широк, като същият искал от така попълнената форма да бъде заличено въпросното изречение за даване на съгласие за предоставяне на личните му данни на трети лица.

Жалбоподателят в съдебно заседание заявява, че лицата, на които могат да бъдат предоставяни личните данни на И. са регламентирани в закон и са изрично посочени в поддържаните от банката публични регистри, като информацията до тях е достъпна до всяко лице.

Предмет на контрол за законосъобразност в настоящото производство е решението на КЗЛД в посочената погоре част, като при повторното разглеждане на делото не се поставят въпросите за компетентността на органа, формата на акта, като се приема, въз основа на влязлото в сила решение на ВАС по адм.д. № 1353/2013г, че КЗЛД е постановила валиден административен акт в кръга на нейните правомощия във валидна писмена форма, изведен през деловодната система на администрацията при органа и подписан от членовете на компетентния орган.

Въз основа на анализираните доказателства в рамките на проведеното производство пред КЗЛД, последната е приела, че е налице нарушение от страна на банката като администратор на лични данни на чл. 19 ал.1 т.3 от ЗЗЛД. Съгласно текста на последната правна норма, в случаите, когато личните данни се събират от лицето, за което се отнасят, администраторът или негов представител му предоставя: т. 3. получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити

данните. В оспорваното решение в обжалваната част КЗЛД е приела, че администраторът на лични данни е допуснал нарушение на този текст на закона, тъй като в попълнената форма от И., посочена погоре не се конкретизира кръга на лицата, на които администратора може да предоставя данните на И., както и целите, за които предоставянето може да бъде извършено. Прието е , че поради това банката – администратор на лични данни нарушава разпоредбата на чл. 19 ал.1 т.3 от ЗЗЛД, като у И. било създадено чувство на тревожност и безпокойство относно създаване на предпоставки за злоупотреба с личните му данни.

При извършена служебна проверка за наличие на фактическия състав на посоченото нарушение и във връзка с дадените от ВАС указания, АССГ в настоящия съдебен състав приема следното:

В действителност, съгласно текста на чл. 19 ал.1 т.3 от ЗЗЛД, в случаите, когато личните данни се събират от лицето, за което се отнасят, администраторът или негов представител му предоставя: т. 3. получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните. ЗЗЛД обаче не посочва по какъв начин от страна на администратора се предоставя тази информация, като в самия закон няма изискване информацията да се предоставя във формата, която се подписва от лицето, което предоставя данните си на администратора. От страна на ЕАД се представят доказателства, видно от които КЗЛД поддържа интернет страница , като достъпът до партията на банката е свободен. Видно от представените разпечатки от електронния регистър на този администратор, в раздел VII се посочват Категориите получатели , на които личните данни могат да бъдат разкривани от страна на администратора.

Предвид така представените доказателства и при анализ на разпоредбите на ЗЗЛД, АССГ в настоящия съдебен състав приема следното: Съгласно разпоредбата на чл. 17 ал.1 от ЗЗЛД, администраторът на лични данни е длъжен да подаде заявление за регистрация преди започване обработването на лични данни. Съгласно чл. 18 ал.2 т.4 от ЗЗЛД, заявлението съдържа: т. 4. получателите или категориите получатели, на които личните данни могат да бъдат разкрити. Данните на лицата, на които администратора на лични данни може да предоставя личните данни на лицата, които обработва се съхраняват в електронен регистър на администраторите на лични данни, като достъпът на всяко лице до тях е свободен предвид публичния характер на електронния регистър. В действителност, дружеството администратор на лични данни има задължение за предоставя на физическите лица, чиито данни обработва, информация за получателите , на които могат да бъдат разкрити данните, но това задължение от страна на администратора се осъществява посредством предоставен публичен достъп до посочения погоре електронен регистър, където се съхраняват и са изписани категориите получатели, на които личните данни могат да бъдат предоставяни от администратора на лични данни.

Предвид гореизложеното, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че решението на КЗЛД в оспорваната част е незаконосъобразно и следва да бъде отменено поради липса на фактическия състав на вмененото нарушение на ЗЗЛД.

За пълнота на изложението АССГ в настоящия съдебен състав приема и

следното:

Съгласно чл. 38 ал.2 от ЗЗЛД, на основание на която е наложено наказание на ЕАД, комисията се произнася в 30-дневен срок от сезирането с решение, като може да даде задължителни предписания, да определи срок за отстраняване на нарушението или да наложи административно наказание. ЗЗЛД предвижда евентуално три вида санкции, които КЗЛД може да наложи за посочени нарушения на закона. В случая е определено наказание имуществена санкция, което се явява най-тежка санкция от така посочените в закона, без да се изложат мотиви от страна на КЗЛД защо същата приема, че следва да се наложи именно този вид санкция за така констатираното нарушение. На следващо място, разпоредбата на чл. 42 ал.3 от ЗЗЛД предвижда наказание в размер от 2 000 до 20 000лв за осъществяване на състава на посочени нарушения, сред които и това по чл. 19 ал.1 от ЗЗЛД. Наличието на такъв диапазон относно размера на наказанието, категорично задължава органа да посочи мотиви защо приема, че именно размерът от 11 000лв се явява съответстващ на степента на обществена опасност на деянието с оглед конкретните факти по спора. В случая КЗЛД не е посочила мотиви нито защо приема този вид санкция за съответстваща на вида нарушение и степента на неговата обществена опасност, нито защо приема, че именно този размер на наказание се явява справедлив спрямо степента на обществена опасност на деянието спрямо други деяния от същия вид. Съгласно константната практика на ВКС по наказателни дела, подобно наказване на дееца без мотиви относно вида и размера на наказанието при предвидена в закона евентуалност на вида на наказанието и широк диапазон на възможност за определяне на размера на наказанието, представлява злоупотреба с власт и е самостоятелно основание за отмяна на обжалвания акт и на това формално основание. Изложените от КЗЛД съображения за т.нар. „смекчаващи вината обстоятелства” не следва да се вземат предвид, тъй като наказаното дружество е юридическо лице и отговорността на същото е безвиновна. Вина като елемент от субективната страна на деянието може да се търси само при субекти – физически лица на нарушението. По отношение на изложеното за „установена практика” на банката, същото не се подкрепя от доказателства по преписката и се явява недоказано твърдение на комисията, което не може да служи като мотив за наложено наказание.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал.2 от АПК АССГв настоящия съдебен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] решение № 1012/23.07.2012г на КЗЛД, в частта в която се уважава жалбата на Г. И. от [населено място] срещу банката в частта относно непредоставяне на информация на жалбоподателя за лицата или категорията лица, на които личните му данни могат да бъдат предоставяни след преустановяване на договорните отношения помежду им, за което на основание чл. 10 ал.1 т.7 и чл. 38 от ЗЗЛД на ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 11 000лв за нарушение на чл. 19 ал.1 т.3 от ЗЗЛД.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС на РБългария в 14-дневен срок от

съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по делото.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: